

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

နှင်းသီရိကျက်သရေ

အ ဘဉ်း လေး နှ ပါ တယ်

ဝ န : သီ သီ နှ ဝ ခု ၉၀၉

အခန်း (၁)

အလှဖန်တီးရှင် မိန်းကလေး၏ ဂရုတစိုက်အလှပြင်ပေးနေခြင်းကို မြကြာရုံငြိမ်သက်စွာ ခံယူနေသည်။ ။

စိုးစိုးထွေးသည် မြကြာရုံ၏ ပါးလျနေသော နှုတ်ခမ်းအစုံအား နှင်းဆီဖူးကဲ့သို့ ဖူးဖူးငုံငုံလေးဖြစ်အောင် သူမ၏ မိတ်ကပ်ပညာစွမ်းဖြင့် အကောင်းဆုံးခြယ်သပေးနေသည်။ ။

နှုတ်ခမ်းဆိုးစုတ်တံလေးကို ကျွမ်းကျင်စွာကိုင်တွယ်ရင်း မြကြာရုံ၏ နှုတ်ခမ်းလေးကို သေသပ်လှပစွာ ဆေးရောင်ခြယ်ပေးလိုက်သည်။ ။

“ကြိုက်ရဲ့ လား မမ”

သူမစိတ်တိုင်းကျပြင်ဆင်ပေးထားသော မြကြာရုံ၏ လှပဖူးကြွနေသော မျက်နှာလေးကို ကျေနပ်အားရစွာ ငေးကြည့်နေရင်းမှ ဂရုတစိုက်မေးလိုက်ခြင်းပါ။

မြကြာရုံကတော့ ကြေးမုံပြင်ပေါ်တွင် လှပစွာထင်ဟပ်နေသော သူမ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို တစ်ချက်ကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းတွန်ရုံမျှပြီးလိုက်ကာ

“အဆင်ပြေပါတယ်”

ဆိုသည့် ခပ်တိုတိုအဖြေကိုသာပေးလိုက်သည်။ ။

စိုးစိုးထွေးမှာ မြကြာရုံအား ဆံပင်များကို ပြင်ဆင်ပေးနေပြန်သည်။ ။

ဆံပင်ကို အနောက်ဘက်တွင် ဖြန့်ချထားပြီး ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက် ရှိ ဆံစအနည်းငယ်စီကို နောက်တည့်တည့်သို့ ဆွဲယူကာ ပန်းပွင့်ပုံသဏ္ဌာန် လှပစွာပြုလုပ်ပေးလိုက်သည်။ ။

ရှေ့ဆံပင်ကိုလည်း ခပ်ဖောင်းဖောင်းလေးပြုလုပ်ပေးပြီး ဆံမွှေးနုနုလေးများကို သေသပ်စွာချထားပေးလိုက်သည်။ ။

အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးပြီမို့ မြကြာရုံ၏ အလှသည် ထူးခြားစွာတင့်တယ်လှပနေသည်။ ။ ဆံပင်ရော မျက်နှာပါပြင်ဆင်ပြီးပြီမို့ မြကြာရုံကို အဝတ်လဲလှယ်ပေးလိုက်သည်။ ။

လှပ၍ အဆင့်အတန်းရှိသော ဝတ်စုံလေးကိုဝတ်ပြီးသည် နှင့် အိမ်ဖော်မလေးစုစုက မြကြာရုံ၏ ဖြူဖွေးလှပသော ခြေအစုံတွင် ရွှေအိုရောင်ဒေါက်ဖိနပ်လှလှလေးကို စီးပေးလိုက်သည်။ ။

“လှလိုက်တာ မမရယ်”

စုစုက အားပါးတရပြောလိုက်တာမို့ မြကြာရုံကျေနပ်စွာ ပြုံးပြခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ။

ခေါင်းဖျားမှ သည် ခြေဖျားထိတိုင်ပြင်ဆင်ပြီးပြီမို့ မြကြာရုံမှာ ကြိုးရည်တပ်စလင်းဘတ်အိတ် ဆန်းဆန်းလေးကို စတိုင်လ်ကျစွာလွယ်ရင်း အိမ်ပေါ်ထပ်မှ ကြော့မော့လှပစွာဖြင့် တစ်လှမ်းချင်းဆင်းလာခဲ့သည်။ ။

တိုက်တံခါးဝမှ ခပ်ကြော့ကြော့လေး လှမ်းထွက်လာသော မြကြာရုံ၏ အရိပ်ကိုမြင်လိုက်သည် နှင့် ကားဒရိုင်ဘာမှာ ကားနောက်ခန်းတံခါးအား ကြိုတင်ဖွင့်ထားပေးလိုက်သည်။ ။

မြကြာရုံသည် အသင့်ဖွင့်ပေးထားသော တံခါးပေါက်မှ တစ်ဆင့် ကားတွင်းသို့ ကြော့မော့စွာဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။ မြကြာရုံ

နေသားတကျဖြစ်မှ ဒရိုင်ဘာက ကားတံခါးကို ညင်သာစွာပိတ်ပေးသည် ။

ပြီးမှ ကားမောင်းသူနေရာတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ကားလေးကို ညင်သာစွာ မောင်းထွက်လိုက်သည် ။

မြကြာရုံသည် အိစက်ညက်ညောသော ဆိုဖာနောက်မှိုကို အလိုက်သင့်မှီရင်း ခြေချိတ်ထိုင်ကာ လိုက်ပါလာသည် ။

မြကြာရုံ၏ မျက်နှာတွင် တင်းမာခက်ထန်ခြင်းကို မတွေ့ရသလို ကြည်လင်လှပသော အပြုံးတို့ ကိုလည်း မတွေ့ရ။

မြကြာရုံသည် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ထားပြီး မျက်နှာထားကိုတည်ထားသည် ။

သူမ၏ မျက်နှာထားနှင့် သူမ၏ ဝင့်ဝါသော ကိုယ်နေဟန်ထားတို့ က တစ်ဖက်သူအား လေးစားကြောက်ရွံ့စေသည် ။

မြကြာရုံ၏ မျက်ဝန်းများ သည် သူမကိုယ်ပေါ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော စိန်ထည်များကဲ့သို့ တလက်လက်တောက်ပနေသည် ။

သူမ၏ တောက်ပနေသော မျက်ဝန်းများက သူမရရှိနေသော ပြည့်စုံချမ်းသာခြင်းဘဝကို ကျေနပ်နေကြောင်း ဖော်ပြနေသလို။

တကယ်လည်း သူမ၏ လက်ရှိအခြေအနေကို မြကြာရုံ ကျေနပ်ပါသည် ။

ကြာစင်ရိပ်ဆိုသည့် နိုင်ငံတကာအဆင့်မီ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် သူဌေးမလေးဘဝသည် တကယ်တော့ ကျေနပ်စရာကောင်းလှသည့် ဘဝလေးပဲ

ဒီဘဝဖြင့် လူတကာ၏ အထင်ကြီးမှု၊ ရိုသေလေးစားမှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု တို့ ကို မြကြာရုံရရှိနေသည်။ ။

ကြာစင်ရိပ် နိုင်ငံတကာအဆင့်မီ ဟိုတယ်ကြီးအပြင် ရွှေတောင်ကြားထဲရှိ ကျယ်ဝန်းသောခြံနှင့် ခေတ်မီခမ်းနားစွာ ဆောက်လုပ်ထားသော ကြီးမားလှပသည့် တိုက်အိမ်ကြီးကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ။

ကာလပေါက်ဈေး သိန်းပေါင်းသောင်းကျော်သော ခြံနှင့်တိုက်အပြင် တန်ဖိုးမြောက်မြားစွာ တန်ကြေးရှိသော စိန်ထည်အစရှိသည့် အတွင်းပစ္စည်းလက်ဝတ်ရတနာများ သည် လည်း မြကြာရုံတွင် မြောက်များစွာရှိနေသည်။ ။

ဒီဘဝကို မြကြာရုံတင်မကပါဘူး၊ လူတိုင်းပင် လိုချင်တပ်မက်ကြသည့် မှာ မဆန်း။

မြကြာရုံအနှစ်သက်ဆုံး ခံစားမှုကတော့ လူအများ ၏ လေးစားခံဘဝသို့ ရောက်နေရခြင်းကိုပင်။

မြကြာရုံကိုတင်ဆောင်လာသော BMW ကားလေးသည် ကြာစင်ရိပ် ဟိုတယ်ဝင်းကြီးထဲသို့ အရှိန်ဖြင့် ချိုးကွေ့ဝင်လိုက်ပြီး ဟိုတယ်ဆင်ဝင်အောက်တွင် ညင်သာစွာရပ်တန့်သွားသည်။ ။

ကားလေးရပ်သွားသည် နှင့် ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းတစ်ဦး အပြေးအလွှားရောက် လာပြီး မြကြာရုံအား ကားတံခါးကို ရိုသေစွာဖွင့်ပေးလာသည်။ ။

မြကြာရုံသည် ခါးကိုမတ်လိုက်ပြီး ကားအတွင်းမှ ညင်သာစွာဆင်းလိုက်သည်။ ။ မြကြာရုံ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည် နှင့် ကားလေးသည် ကားထားရာနေရာသို့ ဆက်လက်မောင်းနှင်သွားသည်။ ။

“မင်္ဂလာပါ”

ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းလေးက ကိုယ်ကိုကိုင်ညွှတ်ရင်း မြကြာရုံအား နှုတ်ဆက်သည် ။ မြကြာရုံသည် အသိအမှတ်ပြုရုံ ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြပြီး အသင့်ဖွင့်ထားသော တံခါးမှ တစ်ဆင့် ခမ်းနားလှပသော ဟိုတယ်ထဲသို့ စတိုင်လ်ကျစွာလှမ်းဝင်ခဲ့သည် ။

“ဒေါ်မြကြာရုံ လာပြီ”

ဆိုသည့်အသံနှင့်အတူ သစ်လွင်တောက်ပစွာ ဝတ်စားထားသူတို့ မြကြာရုံအနီးသို့ အပြေးအလွှားရောက်လာကြသည် ။

“ဒေါ်မြကြာရုံရယ် ... လာမှ လာပါ့မလားလို့ စိုးရိမ်လိုက်ရတာ”

လက်ဝတ်ရတနာများ ညွှတ်နေအောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အသက်ငါးဆယ်ခန့်အရွယ် အမျိုးသမီးကြီးက သူမ၏ သမီးအရွယ်ခန့် သာရှိသော မြကြာရုံအား ‘ဒေါ်’ တပ်ပြီး တလေးတစားစကားဆိုလာသည် ။

မြကြာရုံသည် လှပစွာပြုံးလိုက်ရင်း

“ကျွန်မကို သေချာအကူအညီတောင်းထားတာပဲ.....လာရမှာ ပေါ့”

‘မမ’

ဒရိုင်ဘာသည် ကားထားပြီးသည် နှင့် မြကြာရုံအား အထုပ်တစ်ထုပ် လာပေးသည် ။

“ဪ ... ဒီမှာ ဒေါ်စိန်ဝင်းရဲ့ သမီး စိန်မြခြယ်အတွက် မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့”

ဒရိုင်ဘာလက်ထဲမှ အထုပ်ကို မြကြာရုံကလှမ်းမယူဘဲ ဒေါ်စိန်ဝင်းထံ

ဒရိုင်ဘာအားပေးစေသည်။ ။

“အို ... ဒေါ်မြကြာရုံရယ် ... ဒုက္ခရှာလို့ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ချီးမြှင့်ပေးရတယ်လို့ ရှင် ... ကျွန်မသမီးရဲ့ မင်္ဂလာပွဲမှာ မင်္ဂလာလက်စွပ် လာရောက်ချီးမြှင့်ပေးတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်မဆုံးဖြစ်နေရတာ”

“အဟင်း ... ကျွန်မကလည်း ကျွန်မပိုင် ကြာစင်ရိပ် ဟိုတယ်ကြီးမှာ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲလာလုပ်တဲ့ ဒေါ်စိန်ဝင်းတို့ ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

“ကဲ ... ကျွန်မတို့ မင်္ဂလာခန်းမထဲ ဝင်ကြစို့ ... အခမ်းအနား စနေပြီ”

“ကောင်းပါပြီ ဒေါ်စိန်ဝင်း”

မြကြာရုံသည် ဒေါ်စိန်ဝင်းနှင့်သူမအား လာကြိုသူတို့ ကို ခြံရံပြီး ဟိုတယ်ကြာစင်ရိပ်၏ ‘ရွှေနန်းတော်’မင်္ဂလာခန်းမထဲသို့ ထည့်ဝါဝင်ကြွားစွာဝင်ရောက်လာသည်။ ။

“ဟဲ့ ဟဲ့ ... အဲဒါဘယ်သူလဲ ... လှလိုက်တာ ... ဝယ်ထားလိုက်တဲ့ စိန်တွေကလည်း တန်ကြေးမနည်းဘူး”

“ဟာ ... အဲဒါ ဒီဟိုတယ်ကြာစင်ရိပ်ရဲ့ အရှင်သခင်မဒေါ်မြကြာရုံဆိုတာပေါ့”

“ဟာ ... မိတယ်ကွာ”

တီးတိုးဝေဖန်ချီးကျူးသံတို့ ကို မြကြာရုံသင့်တင့်စွာသော အပြုံးလေးဖြင့် ကျေနပ်စွာခံယူရင်း ဒေါ်စိန်ဝင်းနေရာချပေးသော အထူးနေရာတွင် လှပစွာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

မြကြာရုံသည်

တူယှဉ်တွဲကာ

လက်ချင်းဆက်ပြီး

ကြည်နူးပြီးလေးများ ဖြင့် မင်္ဂလာစင်မြင့်ရှိရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လှမ်းလာကြသော မင်္ဂလာမောင်နှံကို ငေးကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းလေး တွန့်ကွေးရုံမျှ ပြုံးလိုက်မိလေသည်။ ။

“ဟင်း ...ဟင်း မြကြာရုံရဲ့ ဘဝမှာ ဒီလိုမျိုးမင်္ဂလာမဆောင်ခဲ့ဖူးပေမယ့် မင်္ဂလာမောင်နှံတို့ ကို လက်စွပ်ချီးမြှင့်ပေးရတဲ့ ဘဝကို ရောက်နေပါလား ... ဟင်း ... ဟင်း ... ဪ ဘဝ ဘဝ”

မြကြာရုံရင်ထဲ တီးတိုးရေရွတ်ရင်း အသံတိတ်ရယ်လိုက်မိသည်။ ။

“မြကြာရုံသာ ကြာစင်ရိပ်ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် သူဌေးမတစ်ယောက်သာမ ဖြစ်ခဲ့ရင် ဒီလိုမျိုး လူတွေရဲ့ အရေးထားခြင်းကို ဘယ်ခံရပါလိမ့်မလဲ ... ဪ လူတွေ လူတွေ ... ငွေတွေ၊ ဂုဏ်တွေကို ဘုရားလိုကိုးကွယ်နေကြတာပါလား”

“ဒေါ်မြကြာရုံ”

အနီးကပ်ခေါ်သံကြားမှ မြကြာရုံအတွေးတို့ ပြတ်တောက်သွားရသည်။ ။

ဒေါ်ဖိန်ဝင့်၏ ညီမ ဒေါ်ဖိန်တင့်နှင့် အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

“ဒေါ်မြကြာရုံကို ခင်ချင်လို့ ကျွန်မကိုမိတ်ဆက်ခိုင်းတာလေ ... သူက ရတနာမိုးရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင် ဒေါ်ရတနာတဲ့ ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မ မြကြာရုံပါ”

ဒေါ်ရတနာသည် မြကြာရုံအား ခင်မင်နှစ်လိုစွာပြုံးပြရင်း

“ဒေါ်မြကြာရုံ ... ဒေါ်မြကြာရုံဆိုပြီး ကြားဖူးနေတာတော့

အတော်ကြာပြီ ... ခင်ချင်နေတာလည်း ကြာပြီ ... ဒေါ်မြကြာရုံကို ခုမှ ပဲ
ကံကောင်းလို့ တွေ့ရတော့တယ် ... ဒေါ်မြကြာရုံက ‘ဒေါ်’ သာတပ်ခေါ်
နေရပေမယ့် တကယ့်ငယ်ငယ်ချောချောလေးပဲ”

ဒေါ်ရတနာ၏ ချီးကျူးစကားကို မြကြာရုံက အပြုံးဖြင့် ခံယူလိုက်သ
ည်။ ။

“ဪ ... သူကတော့ ‘ပြည်သိမ်း’ ပွဲရုံပိုင်ရှင် ဒေါ်မာလာတဲ့ ”

ဒေါ်စိန်တင့်က ဒေါ်မာလာနှင့် ထပ်မံမိတ်ဆက်ပေးပြန်သည်။ ။

“ကျွန်မ မြကြာရုံပါ”

ဒေါ်မာလာကို မြကြာရုံ ပြုံးပြနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ။

“မာလာ့ကို ဒေါ်မြကြာရုံရဲ့ မိတ်ဆွရင်းအဖြစ် သဘောထားပါနော်”

တရင်းတနှီးပြောလာတဲ့ ဒေါ်မာလာ့ကို မြကြာရုံပြုံးရင်း
ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ။

“ဪ ... ဒေါ်မြကြာရုံကို အကူအညီတောင်းမလို့ ”

“ဪ ... ပြောပါ ဒေါ်ရတနာ ... ကျွန်မကူညီနိုင်တာရှိရင် ကူညီပါ
မယ်”

“ဟိုလေ ... ကျွန်မရဲ့ ရတနာမိုးရွှေဆိုင် ဆိုင်ခွဲဖွင့်ပွဲမှာ ဒေါ်မြကြာရုံ
တက်ရောက်ချီးမြှင့်ပေးဖို့ အကူအညီတောင်းချင်ပါတယ်”

တလေးတစားပြောလာတာမို့ မြကြာရုံကျေနပ်စွာပြုံးမိသည်။ ။ သူမ
၏ အပြုံးထဲတွင် သူမတစ်ယောက်သာသိသော အဓိပ္ပာယ်တချို့ပါဝင်နေ
သည်။ ။

“ဖြစ်နိုင်မလားဟင် ... လာမယ့်တနင်္လာနေ့ မနက်ရှုန်နာရီပါ”

“လာမယ့်တနင်္လာနေ့ မနက်ရှစ်နာရီ ... ကျွန်မ အားမအား သေချာမပြောနိုင်ဘူး”

“ဒေါ်မြကြာရုံရယ် ... ဒေါ်မြကြာရုံ လာရောက်ချီးမြှင့်ပေးပါလို့ ကျွန်မတောင်းဆိုပါတယ်”

တောင်းတောင်းပန်ပန်ပြောလာတာမို့ မြကြာရုံပြီးမိပြန်သည်။ ။

“ဒီလိုလုပ် ... ကျွန်မလာနိုင် မလာနိုင်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို မနက်ဖြန်ကျရင် ကျွန်မပြောမယ်လေ ... မနက်ဖြန် ည ၁၀ နာရီလောက် ဒေါ်ရတနာ ကျွန်မဆီဖုန်းဆက် လိုက်လေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့”

ဒေါ်ရတနာနှင့် ဒေါ်မာလာတို့ မြကြာရုံအား ရွန်းရွန်းဝေအောင် စကားပြောပြီးသည် နှင့် သူမတို့ နေရာသို့ပြန်ထွက်သွားကြသည်။ ။

မြကြာရုံမှာ လူတကာ၏ အရေးပေးခြင်းခံဘဝရောက်နေသော သူမ၏ ဘဝအခြေအနေကို ကျေနပ်စွာတွေးတောမိသည်။ ။

အတွေးတို့ ကို ကြာရှည်အောင်တွေးခွင့်မရလိုက်။ သတို့ သားနှင့် သတို့ သမီးအား မင်္ဂလာလက်စွပ်ချီးမြှင့်ပေးရန် စင်မြင့်ပေါ်မှ ဖိတ်ကြားသံကြောင့် လှပစွာမတ်တပ် ထရပ်လိုက်ရတော့သည်။ ။

အခန်း (၂)

မြကြာရုံ၊ စိုးထွေးနှင့် စုစုတို့ သုခစံရှောပင်းစင်တာသို့ ဈေးဝယ်ထွက် ခဲ့ကြသည်။ ။

“မမ ... မမကြိုက်တဲ့ လက်သည်းနီ အသည်းကွဲရောင်ပုလင်းသစ် နှစ်ပုလင်းလောက်ထပ်ဝယ်လိုက်မယ်နော် ... ဒီမှာ ရှိတယ်”

စိုးထွေးက စဉ်းစားပြီးပြောလာသည်။ ။

“ဝယ်လေ ... လိုအပ်မယ်ထင်တဲ့ ဟာတွေ အကုန်ဝယ်ပေါ့ ... မမကို လာလာမေးမနေနဲ့ ”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ”

“Skin Lotion တွေ ... Hair Lotion တွေပါ ဝယ်နော် စိုးထွေး”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ”

“စုစု ... မမနောက်လိုက်ခဲ့ ... လျှောက်ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ”

မြကြာရုံ ကောက်ယူသည့် ပစ္စည်းများကို စုစုကလေးယူပြီး ကိုင်ခဲ့ရ သည်။ ။

မြကြာရုံ၏ လှပတင့်တယ်မှု၊ ဝင့်ထည်မှုတို့ ကြောင့် သုခစံရှိ ဝန်ထမ်းများ နှင့် ဈေးဝယ်သူတို့ ၏ စိတ်ဝင်တစား၊ ဂရုတစိုက်ငေးကြ

ညီခြင်းကို ခံနေရသည်။ ။

“စုစု ... ပန်းအိုးလေးတွေ သွားကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့”

လက်ရာလှပသော ကြွေထည်ပန်းအိုးလေးပေါ်သို့
မြကြာရုံလက်လှမ်းလိုက်သည် နှင့် ပန်းအိုးလေးက ရွှေခနဲဖြစ်သွားသ
ည်။ ။

မြကြာရုံလက်လှမ်းသော ပန်းအိုးလေးအား လူတစ်ယောက်ဆွဲယူလို
က်ခြင်းပါ။

“ဒါ ကျွန်မယူမလို့ ”

ထိုလူလက်ထဲမှ ပန်းအိုးလေးကို မြကြာရုံပြန်ဆွဲယူလိုက်သည်။ ။ ထို
လူက လွှတ်မပေး။

“ဒါ ကျွန်မယူမလို့ ဆို”

မြကြာရုံက စကားသံခပ်မာမာကိုဆိုရင်း ပန်းအိုးကို တင်းတင်းဆုပ်
ကိုင်ထားသည်။ ။

မြကြာရုံ၏ မျက်နှာသည် လိုချင်တာရအောင်ယူတတ်သည့် မျက်နှာ
ထားမျိုး ပေါ်လွင်နေသည်။ ။ စိန်ကဲ့သို့တောက်လက်နေသော မျက်လုံးထဲ
တွင် လည်း မာနရိပ်တို့ ကို ထင်ရှားစွာတွေ့နေရသည်။ ။

“ဒီပန်းအိုးကို ခင်ဗျားထက်အရင်ဦးဆုံး ကျွန်တော်ကောက်ကိုင်ထား
တာပါ”

ထိုလူက မြကြာရုံကိုသေချာစွာကြည့်ရင်း ခပ်တည်တည်ပြန်ပြောသ
ည်။ ။ မြကြာရုံက မထီတရီပြီးလိုက်ရင်း

“ကဲပါ ... ရှင့်ကို ဒီပန်းအိုးရဲ့ တန်ဖိုး ကျွန်မပေးလိုက်မယ် ... ဒါပေမဲ့ ဒီပန်းအိုးကိုတော့ ကျွန်မယူရလိမ့်မယ်”

မြကြာရုံစကားကြောင့် ထိုလူချောမျက်နှာတွင် အံ့သြခြင်းနှင့် နားမလည်ခြင်းတို့ ပေါ်လွင်လာသည်။ ။

“ဒါ ဘာသဘောလဲ”

“တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်မက ကျွန်မလိုချင်တာကို ရအောင်ယူတတ်တဲ့ သဘောကြောင့်ပါ”

မြကြာရုံ၏ အထက်စီးဆန်သော စကားကြောင့် ကိုလူချော အံ့သြသွားရာမှ သေသပ်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့ တဖြည်းဖြည်း ပြုံးကွေးလာသည်။ ။

မြကြာရုံအား စူးစိုက်ကြည့်လာသည်။ ။

ထိုလူ၏ အကြည့်စူးစူးကြောင့် မြကြာရုံရင်ထဲ တွန့်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသော်လည်း မျက်နှာကိုပိုမိုတင်းလိုက်ပြီး စလင်းဘတ်ထဲမှ တစ်ထောင်တန်အချို့ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ။

“ရော့ ... ဒီငွေတွေက ရှင်လိုချင်တယ်ဆိုတဲ့ ဒီပန်းအိုးရဲ့ တန်ဖိုးထက် အများကြီးပိုပါတယ် ... ရှင့်အတွက် မနစ်နာပါဘူးနော်”

သူအား ပိုက်ဆံများ လှမ်းပေးနေသော မိန်းမချောလေးကို မှူးပိုင်ခစူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ရင်း

“ဒီမယ် မိန်းကလေး ... မင်းကလည်း မင်းလိုချင်တာကို ရအောင်ယူတတ်တဲ့ အကျင့်ရှိသလို ကျုပ်မှာ လည်း ကျုပ်လိုချင်နေတဲ့ ပစ္စည်းမရရင် လျော်ကြေးကြီးကြီးယူတတ်တယ် ...

ကျုပ်လျော်ကြေးကတော့ ငွေ မဟုတ်ဘူး ... ဒါပါပဲ”

ငွေကိုင်ထားသော မြကြာရုံ၏ လက်ကလေးကို ရုတ်တရက်ဆွဲယူလိုက်ပြီး မှူးပိုင်ခ အားပါးတရနမ်းရှိုက်လိုက်သည်။ ။

မမျှော်လင့်သော အဖြစ်ကြောင့် မြကြာရုံ ရုတ်တရက် ကြောင်သွားရသည်။ ။

မမှူးပိုင်ခ ၊ ငွေ ၊ မှူးပိုင်ခ မြကြာရုံ၏ လက်ကလေးကို အားပါးတရနမ်းရှိုက်လိုက်ပြီးမှ သူမ၏ လက်ကိုလွှတ်ချလိုက်ပြီး ထိုနေရာမှ ချာခနဲလှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ ။

မှူးပိုင်ခလှည့်ထွက်သွားမှ မြကြာရုံအသိပြန်ဝင်လာသည်။ ။ ရှက်စိတ်၊ ဒေါသစိတ်တို့ သည် လည်း ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ လည်ပတ်စီးဆင်းသွားရသည်။ ။

“မိုက်ရိုင်းလိုက်တဲ့ လူ”

မြကြာရုံ၏ အသံစူးစူးလေးကို မှူးပိုင်ခကြားလိုက်ရ၍ နှုတ်ခမ်းကွေးပြီးပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

အခြောက်တိုက် ဘဝင်ကိုင်၊ မာနကြီးနေသော မိန်းမချောလေး၏ စိတ်ဓာတ်ကို သူ့အမြင်ကတ်၍ တမင်လုပ်ခဲ့ခြင်းပါ။ အရာရာကို ငွေနှင့်ပြီးစေသော သူမ၏ စိတ်ဓာတ်ကို မှူးပိုင်ခအံ့ဩနေမိသည်။ ။

“မင်းရဲ့ စိတ်တွေ ခြစားခံနေရပြီ မိန်းမချောလေးရေ”

မှူးပိုင်ခနှုတ်မှ တီးတိုးရေရွတ်ရင်း ကားပါကင်တွင် ရပ်ထားသောသူ၏ ကားလေးပေါ်သို့ တက်လိုက်ပြီး ထိုနေရာမှ တရှိန်ထိုးထွက်ခဲ့သည်။ ။

လူကသာ သုခစံမှ ထွက်ခဲ့သော်လည်း စိတ်ကတော့ မျက်နှာလှသလောက် မာနတို့ဖြင့် တင်းမာခက်ထန်နေသော မိန်းမချောလေးထံသာ စိတ်ရောက်နေမိသည်။ ။

မိန်းမချောလေးသည် သူမ မမျှော်လင့်သော အပြုအမူကို သူလုပ်လိုက်သည့်အတွက် သူ့အား အတော်ကလေးစိတ်ဆိုးနေလောက်ပြီ။

မိန်းမချောလေးနှင့် အဖော်မိန်းကလေးနှစ်ဦးတို့ သုခစံထဲ ၈ - ၀၆ လာကတည်းက မိန်းမချောလေးကို သူသတိထားမိခဲ့သည်။ ။

သူသာမဟုတ်၊ သုခစံတွင် ရှိနေကြသော လူတိုင်းလိုလို သူမကို သတိထားမိကြသည်။ ။

သူမ၏ လှပမှုအား စိတ်ဝင်တစားကြည့်ကြသည်။ ။

မှူးပိုင်ခသည် လည်း ယောက်ျားထဲက ယောက်ျားတစ်ယောက်မို့ သူမ၏ လှပမှုအား တခဏငေးကြည့်လိုက်မိသေးသည်။ ။ သူမသည် မျက်နှာလှသလောက် သူမမျက်နှာပေါ်တွင် ထင်ရှားစွာပေါ်လွင်နေသော သူမကိုယ်သူမ အထင်ကြီးမှုနှင့် မာနရိပ်တို့ က သူမ၏ အလှအား နောက်ကျစေသည်။ ။

ဝင့်ဝါလွန်းသော သူမ၏ အမူအရာများကြောင့် မှူးပိုင်ခဆက်ကြည့်ချင်စိတ်တို့ ကုန်ဆုံးသွားရသည်။ ။

ဒါကြောင့်ပင် အသိတစ်ယောက်အား လက်ဆောင်ပေးရန် ပန်းအိုးများကို မှူးပိုင်ခစိတ်ကြိုက် ရွေးနေခြင်းပါ။

စိတ်ကြိုက်ပန်းအိုးလေးကို တွေ့သည် နှင့် အားပါးတရ ဆွဲယူလိုက်ချိန်တွင် လှပသောလက်တစ်ဖက်က ပန်းအိုးပေါ်တွင် ပျံ့လာသည်။ ။

ကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် မိန်းမချော။ ပန်းအိုးလေးကို သူမလိုချင်မှန်းသိသည် နှင့် သူမအား ဦးစားပေးဖို့ ရည်ရွယ်လိုက်သော်လည်း အထက်စီးဆန်သော စကားနှင့် တရားလွန်မာနထားနေသော မျက်နှာပေးတို့ ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံလိုက်ရသဖြင့် မူးပိုင်ခစိတ်ပြောင်းသွားရသည် ။

မာနတက်နေသော သူမအား သင်ခန်းစာပေးချင်စိတ်တို့ တားမရတော့။

ဒါကြောင့်ပင် သူမ၏ လှပဖြူလွန်းသော လက်ကလေးအား ဒဏ်ခတ်သည့်သဘောဖြင့် အားပါးတရနမ်းရှိုက်ပစ်လိုက်သည် ။

ထိုသို့လုပ်ဖို့ မရည်ရွယ်သော်လည်း သူမ၏ စိတ်ဓာတ်ကို အမြင်ကတ်၍ မူးပိုင်ခ လုပ်မိခဲ့ခြင်းပါ။

သူမရှက်သွားလိမ့်မည်ဆိုသည့် အတွေးကို မူးပိုင်ခ မတွေးမိခဲ့။ ခုမှတွေးမိ၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည် ။

သူမ၏ မာနရောင်တောက်နေသော မျက်ဝန်းတို့ ကို ပြန်မြင်ယောင်မိချိန်တွင် တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိခြင်းတို့ ချက်ချင်းပျောက်ကွယ်သွားရသည် ။

"အမြင်ကတ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းမချော"

နုတ်မှ ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်မိရင်း မူးပိုင်ခကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်မိသည် ။ မိန်းမချောလေး၏ လက်ကို နမ်းမိပုံကို စဉ်းစားမိတော့ ရင်ထဲနွေးခနဲ ဖြစ်သွားမိသည် ။

ဖြစ်ပေမပေါ့။ မူးပိုင်ခ၏ ဘဝတွင် မိန်းမတစ်ယောက်၏ လက်ကို အားပါးတရနမ်းရှိုက်ခြင်း အတွေ့အကြုံသည် ယခုပါနှင့်မှ ပထမအကြိမ်

မိသားစုခွဲသည် ပဲ။

"တောက်! တော်တော်ရိုင်းလိုက်တဲ့ သူ"

ထိုစကားစုကို မြကြာရုံပြောမိနေသည် မှာ အကြိမ်နှစ်ဆယ်မက တော့။

စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ပန်းအိုးလေးကို ကြည့်မိတိုင်း မြကြာရုံ ဒေါသထွက်နေသည် ။ လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်ပြီး ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်း ထိုစကားကိုသာ မြကြာရုံ ဒေါသထွက်စွာ ရေရွတ်နေမိသည် ။

စိုးထွေးနှင့်စုစုမှာ မြကြာရုံဒေါသထွက်နေပုံကို ကြည့်ရင်း မျက်နှာသေလေးများ ဖြင့် တိတ်ဆိတ်နေကြသည် ။

နှုတ်ကသာ စကားမပြောရ၍ တိတ်ဆိတ်နေကြသော်လည်း စုစုနှင့် စိုးထွေးမှာ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်လှမ်းကြည့်ပြီး ရယ်ချင်စိတ်တို့ကို ချုပ်ထိန်းနေရသည် ။

သူမတို့ ၏ အရှင်သခင်မ ခံရသည့် အလှည့်ကို ဒီတစ်ကြိမ် သူမတို့ မြင်ဖူးခြင်းပေပဲ။

သူမတို့ ၏ သခင်မ မြကြာရုံမှာ စိတ်ရင်းမဆိုးသော်လည်း တရားလွန်မာန ထားတတ်သည့်စိတ်က သခင်မ၏ အလှကို အရုပ်ဆိုးစေကြောင်း သူမတို့ သိထားကြသည် ။

ယခု သခင်မအနှိပ်ကွပ်ခံရတော့ ဝမ်းသာမိသလို စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်မိသည် ။

"စုစု"

မြကြာရုံ၏ ခပ်စူးစူးခေါ်သံကြောင့် စုစုကိုယ်လေး တွန့်ခနဲဖြစ်သွားရသည်။ ။ ရယ်ချင်ပက်ကျိဖြစ်နေသော မျက်နှာထားအား မျက်နှာငယ်လေး လိုလုပ်ရင်း

"ရှင် - မမ"

"အဲဒီလူကို ညည်းမှတ်မိလား"

"ဟုတ်ကဲ့ - မှတ်မိတယ်"

"ဟွန်း - ရုပ်ကိုက ..."

"အဲဒီအစ်ကိုကြီးက ချောပါတယ် မမရဲ့ "

စုစုနှုတ်မှ လွှတ်ခနဲထွက်သွားသည်။ ။

စုစုစကားကြောင့် သူမလက်ကို အားပါးတရနမ်းခဲ့သော ကိုလူချော၏ မျက်နှာကို မြင်ယောင်မိ၍ မြကြာရုံ၏ ဖြူနုသော မျက်နှာလေးမှာ ရှက်စိတ်တို့ဖြင့် ပန်းနုရောင်သမ်းသွားရသည်။ ။

"တိတ်စမ်း ... ဘာချောတာလဲ ... နင့်အစ်ကိုချောတာလား"

"သူသာ စုစုအစ်ကိုဆိုရင်သိပ်ကောင်းမှာ "

"တော် တော် ... သူ့အကြောင်းမကြားချင်တော့ဘူး"

မြကြာရုံမှာ ရှက်မျက်နှာကို စုစုနှင့်စိုးထွေးမတွေ့အောင် တစ်ဖက်သို့ လှည့်ပစ်လိုက်သည်။ ။

မြကြာရုံ၏ မျက်နှာထားကို သေချာမြင်လိုက်ရသော စုစုနှင့်စိုးထွေးတို့ မှာ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်မိကြပြီး ကြိတ်ရယ်လိုက်မိကြသည်။ ။

မြကြာရုံမှာ တော့ ပန်းအိုးလှလှလေးကိုသာ ငေးကြည့်ရင်း ဒေါသ

တွေထွက်နေမိသည်။ ။

စူးရှအကြည့်နှင့် သူမလက်ကိုဆွဲယူပြီး အားပါးတရနမ်းရှိုက်လိုက်သည့် ကိုလူချောအကြောင်း ပြန်တွေးမိသည် နှင့် ဒေါသနှင့်အတူ ရင်ထဲ နွေးခနဲဖြစ်သွားရသည်။ ။

"မမ - စိုးထွေးနဲ့ စုစု ဈေးသွားရတော့မလား"

စိုးထွေးအသံကြားမှ အတွေးထဲမှ မြကြာရုံခန့်ထွက်လိုက်ရသည်။ ။

"ဪ - အေး ... သွားတော့ သွားတော့ ... အဲ - ငါမှာ ထားတာတွေ မမေ့ခဲ့နဲ့ နော်"

"စိတ်ချပါ"

စိုးစိုးနှင့်စုစု ထွက်သွားတော့မှ အိစက်ညက်ညောနေသော ခုတင်ပေါ်သို့ လှပသောခန္ဓာကိုယ်လေးကို ပစ်လွဲချလိုက်သည် နှင့် သူမ၏ အကြည့်များက မျက်နှာကျက်ပေါ်တွင် ကပ်ထားသော စာတန်းများ ဆီသို့ အကြည့်ရောက်သွားရသည်။ ။

"Example is better than precept"

"လက်တွေ့လုပ်ခြင်းသည် စာတွေ့ထက်ပိုကောင်း၏ "

ထိုစာတန်းလေးကို တီးတိုးဖတ်လိုက်သော မြကြာရုံ၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွင် ခန့် ပြုံးလေးတစ်ခု ထင်ရှားစွာတွဲခဲ့လာသည်။ ။

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း ... မြကြာရုံဟာ လက်တွေ့လုပ်ခဲ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်မို့ သူများ ထက်ကောင်းမွန်တဲ့ ဘဝမျိုးကို ရရှိခံစားနေရတာပေါ့ ... ဘယ်သူတွေ ဘာတွေပဲပြောပြော လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြည့်စုံခြင်းက သူ့ဘဝရဲ့ လှပမှုပဲ"

နှုတ်မှ ရေရွတ်ရင်း စာတန်းတစ်ခုစီသို့ အကြည့်ရောက်သွားပြန်သည်။ ။

"Man is the architect of his own fate"

"လူသည် မိမိကိုယ်ပိုင်ကံကြမ္မာ၏ ဗိသုကာဖြစ်သည်။"

"ဟင်း - မြကြာရုံသာ သူမရဲ့ ကံကြမ္မာကို ကိုယ်တိုင်မလုပ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ခုချိန်ထိ ရွံ့တွေကြားထဲမှာ ... ဒါမှ မဟုတ် အနှိမ်ခံဘဝမှာ ပဲ နေနေရဦးမှာ ပဲ ... ဘာပဲပြောပြော မြကြာရုံ ဒီဘဝရောက်ခဲ့တာဟာ ဒီစာကြောင်းလေးတွေရဲ့ တွန်းအားပေးမှုပါခဲ့လို့ ပဲလို့ လည်း ပြောလို့ ရတာပဲ ... ပြီးတော့ မြကြာရုံရဲ့ လှပမှုတစ်ခုလည်း ပါဝင်နေမှာ ပဲ ဟင်း ဟင်း"

လဲ့နေရာမှ ထလိုက်ပြီး မှန်တင်ခုံရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။ ။ သူမ၏ လှပချောမွေ့သော မျက်နှာအလှကို မြကြာရုံစူးစိုက်စွာ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

မြကြာရုံ၏ မျက်နှာနှင့် ခန္ဓာကိုယ်၊ အသားအရည်များမှာ ကောင်းမွန်သော ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုတို့ ကို ခံထားရသည် မို့ ဝင်းမွတ်ချောမွေ့စိုပြေလွန်းလှသည်။ ။

အသားအရည်များမှာ ဝါဝင်းစိုလက်နေသည်။ ။

မြကြာရုံ၏ ဆံနွယ်တို့ မှာ လည်း ကြမ်းတမ်းမနေဘဲ အိထွေးပျော့ပြောင်းနူးညံ့နေသည်။ ။

မြကြာရုံသည် သူမ၏ အိထွေးသော ဆံနွယ်များကို ယုယစွာဆုပ်ကိုင်းရင်း

"မြကြာရုံရဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအလှတွေဟာ တော်တော်လေး ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲမြင့်တက်ခဲ့ပြီပဲ ... ဟင်း ဟင်း ... ဒီဆံပင်

လေးတွေက အရင်ကတည်းကရှင်သန်ခဲ့ပေမယ့် ခုလိုအိထွေးနှူးညံ့မနေ
ခဲ့ဘူး ... ဟင်း - ခုဆိုရင် မြကြာရုံဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ ရုပ်ချောပြီး ချမ်းသာ
တဲ့ လူရာဝင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီ ... ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

သူမ၏ ချောမွေ့လှပနေသော မျက်နှာပြင်ကို ကျေနပ်စွာငေးစိုက်ကြ
ည့်ရင်း မြကြာရုံ အားပါးတရရေရွတ်မိသည်။ ။

"မမ .. မမ"

အိမ်ဖော်မိန်းမငယ်တစ်ယောက်၏ အဆက်မပြတ်ခေါ်သံကြားမှ
မြကြာရုံမှန်ရှေ့မှ ခွာလိုက်သည်။ ။

"ဘာလဲ"

"အောက်ထပ်ဧည့်ခန်းမှာ ဧည့်သည် တစ်ယောက်ရောက်နေတယ်
... မမနဲ့ တွေ့မှ ဖြစ်မယ်တဲ့ "

"ဘယ်သူများ ပါလိမ့်"

"မမနဲ့ အသက်ရွယ်တူလောက်ရှိတဲ့ ခပ်ချောချောယောက်ျားတစ်
ယောက်ပဲ"

"မမနဲ့ အသက်ရွယ်တူလောက်ရှိတဲ့ ခပ်ချောချောယောက်ျား ... ဟု
တ်လား ... ဘယ်သူလဲမသိဘူး ... ကဲ - ခင်မာ ... မမ ခုချက်ချင်း ဆင်း
လာခဲ့မယ်လို့ ပြောလိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ မမ"

ခင်မာထွက်သွားသည် နှင့် မှန်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီး အနည်းငယ်ပွ
ယောင်းယောင်းဖြစ်နေသော ဆံနွယ်တို့ ကို ဘီးဖြင့်
တစ်ချက်နှစ်ချက်ဖြီးလိုက်သည်။ ။

မသေမသပ်ဖြစ်နေသော အိမ်နေရင်းဝတ် ပိုးပျော့ဂါဝန်လေးကို သေ
သပ်စွာဆွဲချလိုက်ပြီးမှ အိမ်ပေါ်ထပ်မှ ကျော့မော့စွာဆင်းလာခဲ့တော့သ
ည် ။

*